

SZERKESZTŐSÉGI CIKK

A minimum jövedelemnek* szociális joggá kell válnia az EU-ban!

2005. februárban keltezett Szociális Programjában a Bizottság megerősítette a minimális garantált jövedelmi rendszerekre vonatkozó közösségi kezdeményezés iránti korábbi elkötelezettségét, lévén ez szerves része az Unió törekvéseinek a szegénység leküzdéséért és a társadalmi kirekesztés ellen folytatott harcában. Az EAPN üdvözölte ezt a kötelezettségvállalást, egyben komoly aggodalmát fejezte ki e kezdeményezés, eredetileg 2004-re előirányzott nyilvánosságra hozatalának, késedelme miatt.

Sajnos a minimum jövedelemre valóban szükség van, és a legtöbb EU-tagállam fenn is tart erre szolgáló rendszereket. A *Network News* jelen számában megmutatjuk, hogy ezek milyen esetekben és milyen okokból nem megbízhatóak. Miközben még nagyon sok téren fejlődésre lenne szükség, társadalmaink legsebezhetőbb rétegei számára a fenti rendszerek fenntartása létfontosságú. A garantált minimum jövedelmi rendszerek minősége jelzi, mennyire eltökélt bennünk az a közös szándék, hogy mindenki számára biztosítsuk az emberi méltóságot.

A minimum jövedelem, mint fogalom, minden ember alapvető anyagi szükségleteire utal, jóllehet, ennek meghatározása távolról sem egyértelmű. Hogyan határozzuk meg az anyagi eszközök elégséges mértékét? Hogyan képesek a minimum jövedelmi rendszerek elősegíteni a munkaerő-mozgósítást? Hogyan alkalmazzuk a rászorultság és a szubszidiaritás elvét? Hogyan működhetnek együtt a különböző kormányzati szintek, az átláthatóság és megbízhatóság érdekében úgy, hogy közben tiszteletben tartják a sokféleséget? A jelen számával az EAPN a minimum jövedelem az *Unióban* témának a Szociális Program által újra elindított diskurzusához járul hozzá.

EU-szinten azonban a minimum jövedelmet még mindig nem ismerik el szociális alapjogként. Vajon mennyit ér az Európai Szociális Modell, ha mint kiderül, nem törődünk azokkal, akiknek erre a legnagyobb szükségük volna? Itt az ideje, hogy Európa védelmébe vegye a minimum jövedelem rendszerét. Az EAPN és a Szociális Platform munkatársai ezért tulajdonítanak döntő jelentőséget a napirenden lévő, a minimum jövedelemről szóló közösségi kezdeményezésnek. Európának ki kell állnia a valódi szociális értékek mellett! A minimum jövedelemhez fűződő jog a közös jövőnk bizalmi alapköve lehet.

Saskia Jung

A MINIMUM JÖVEDELEM EURÓPÁBAN

TARTALOM

Minimum jövedelem

- Az utolsó biztonsági háló a leginkább hátrányos helyzetűeknek
- Egyes államok már 1992 óta fontolgatják...
- Tért fog-e adni a Bizottság a vitának?
- Minimum jövedelem, foglalkoztatás, ösztönzőerő: a játszma vesztesre áll...
- A dolgozókat szűkmarkúan fizetik
- Létnimum Olaszországban: a (végtelen) kísérlet
- Görögország és Magyarország leghátul kullog
- "Az alapjövedelem a hitelt érdemlő alternatíva". Interjú az elképzelés két szószólójával.

Hírek Magyarországról

- Egy pillantás a szociális politikára Magyarországon
- A magyar hálózat pillanatképe
 - "A saját tapasztalat hatalma" „Hallasd a hangod!"

Melléklet

Függelék - Összehasonlító táblázatok: A helyzet az Európai Unióban

* minimum income: társadalmilag elismert minimális jövedelem

MINIMUM JÖVEDELEM

Az utolsó biztonsági háló a leghátrányosabb helyzetűek számára

A „minimum jövedelem” gyakran az egyetlen eszköz, ami képes megállítani a nélkülöző egyéneket és családokat a lejtőn. Európában azonban mást- és mást mutat...

A szociális védelmi rendszerek alapkövét, a „minimum jövedelem” a legáltalában mint olyan garantált jövedelmet lehet meghatározni, amely azoknak az embereknek is lehetővé teszi a méltó életet, akik egyébként nem tudják eltartani magukat. A „létfőminimumhoz” fűződő jog minden állampolgárt megillet (egyetemleges jog lévén), összege nem járulékköteles (a társadalombiztosítási rendszerrel ellentétben, nem kell utána járulékot fizetni), és környezattanulmány alapján ítélfhető meg.

Bár a fenti meghatározás általánosan elfogadott, a „minimum jövedelemnek”, mint kifejezésnek a használata nem egységes az Európai Unió tagállamaiban, az olyanok, mint a „*Minimál jövedelem*”, „*Szociális segély*”, „*Kiegészítő jóléti segély*”, „*Szociális támogatás*”... a legtöbb olvasó számára egészen biztosan ismerősebben hangzanak. Emellett a fogalmat gyakran tévesztik össze a minimálbérével, ami csak a munkavállalókra érvényes.

Hasonlót a hasonlóval?

Ami a különféle elnevezéseknél sokkal inkább szembeűnő az érvényben lévő rendszerek vizsgálatakor (lásd a táblázatokban), az a különféle módszerek széles palettája: az alapelvek talán nagyjából megegyeznek, de a gyakorlat gyakran teljesen eltérő. A MISSOC adatai alapján **2004. május 1-jén** öt kulcsfontosságú jellemző volt megfigyelhető:

- **Az összeg meghatározása:** Ausztria, Németország, Litvánia és Szlovákia a támogatás mértékét az alapszükségletek felmérésével határozza meg (élelmiszer, ruházat, fűtés stb.), míg más országok az összeget rendeletben határozzák meg, amely összeg később emelhető. Vannak olyan országok is, amelyek a munkanélküli-

segélyt (Dánia), a minimálbért (Málta, Hollandia, Szlovákia, Szlovénia, Luxemburg) vagy a nyugdíjminimumot (Portugália, Luxemburg) teszik alapjául.

- **Jogosultsági időszak:** a legtöbb ország a minimum jövedelem folyósíthatóságának időtartamát tekintve nem jelöl meg felső határt, amennyiben a jogosultak továbbra is megfelelnek az előírt feltételeknek. Van azonban néhány ország, ahol alkalmaznak időbeli korlátozásokat, igaz, ezek megújíthatók: Észtországban egy hónap; Franciaországban, Litvániában és Szlovéniában három hónap; 12 hónap Portugáliában és Spanyolországban; Szlovákiában 24 hónap. Lettország esete eltérő, mivel a jogosultság felső határa az adott évben nem haladhatja meg a kilenc hónapot.

- **Jogosultsági korhatár:** elterjedt gyakorlat, hogy a minimum jövedelem alsó jogosultsági korhatárát 18 évben állapítják meg. Csak Franciaország, Spanyolország és Luxemburg állapította meg 25 évben minimális

A sokféleség szembeszökő. Azonkívül zavaró is...

- korhatárt. Az ennél fiatalabb igénylők közül csak azok kaphatják meg, akik eltartott családtagokról gondoskodnak vagy – nők esetében – a terhesek. Azokban a rendszerekben, ahol nincs korhatár, a jogosultság a kiskorú gyermekek szempontjából csak elméleti, mivel róluk a szüleik kötelesek gondoskodni.

- **Területi szint:** a különbségek valószínűleg itt a legszembeszökőbbek, és ez jogosan veti fel a kérdést, hogy vajon hasonlóval vetünk-e össze. Milyen összefüggés van a központi és a regionális rendszerek, és azok között, amelyek szerint az összegeket az országosan illetékes hatóságok állapítják meg, de a rendszer működtetésére a területi szervezetet jelölik ki, illetve, ahol a helyi önkormányzatok feladata, hogy a saját költségvetésük terhére, ún. top-up hozzájárulást fizessenek. Zavaró nem?!

- **Munkaképesség:** Ugyanakkor, szinte valamennyi minimum jövedelem rendszer alapkövetelménye, hogy az igénylő hajlandó legyen dolgozni, a munka megtagadását pedig szankcionálják. Sok országban, mint

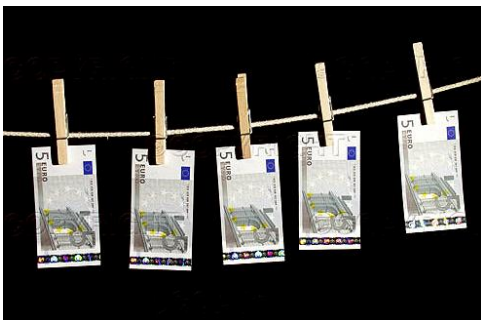
Belgium, Franciaország, Spanyolország, Hollandia és Szlovénia, a minimum jövedelem egy, személyre szóló integrációs szerződés megkötéséhez van kötve. Általánosan elfogadott elv azonban, hogy a felajánlott állás vagy képzésnek meg kell felelnie a támogatásban részesülő személy adottságainak és képzettségének. A kérdés azonban továbbra is fennáll hogy a fenti elvet miként alkalmazzák a gyakorlatban a különböző régiók más- és más különböző munkaügyi központjai.

Működik-e a védelem?

Amint azt láthattuk, a tagállamok rendszereinek összehasonlító elemzése szinte lehetetlen. És mennyivel nehezebb lehet felmérni a hatékonyságukat!

Az Unió 13 régi tagállamában vizsgáló (Hollandia és Svédország nem szerepelt), 2004. áprilisában közzétett tanulmány arról számol be, hogy a létminimum alatt élők száma jóval nagyobb a minimum jövedelemben részesülőkénél. Ennek sok oka lehet: így az alacsony foglalkoztatás, létminimumszint alatti szociális ellátások, a feltételhez-kötöttség elve, az adatbázis-rendszer hiányosságai vagy az adósságszolgálat céljából megnyirbált folyósítás.

A tanulmány más, a fentieknél sokkal inkább strukturális jellegű okokkal is magyarázza az országok szociális rendszereinek eltérő hatékonyságát: *„Az ellátások szintjének és a jogosultság időtartamának „nagyvonalú” kezelése bizonyítottan erőteljes és jelentős védelmi hatást fejt ki (...). Nyilvánvaló, hogy az emberek nem hullhatnak ki az utolsó mentsvárként kínált biztonsági hálóból (garantált minimum jövedelem), ha az elsődleges és másodlagos szociális rendszerek (foglalkoztatás-védelem és a hagyományos társadalombiztosítás alaprendszere) elég erősek”.*

A minimum jövedelemhez való jog tehát önmagában még nem elégséges

s garancia arra, hogy a leginkább rászoruló háztartások ennek előnyét is fogják látni. A szerzők ezért szorgalmazzák, hogy a társadalombiztosítási hatóságoknak nyújtsanak szélesebb körű tájékoztatást a lehetséges kedvezményezetteknek, és az ellátás általános jogosultsággá tétele mellett érvelnek, annak ellenére is, hogy ez a monitoring és az ellenőrzési tekintetében új eljárások kidolgozását teszi szükségessé..

Mi lesz az új tagállamokkal?

Az új tagállamokban – az EU szociális állapotairól az Európai Bizottság által 2004-ben készített jelentés (2) szerint *“a szociális védelem érvényesítése és színvonala a szükséges források minimális szintjének biztosítására, továbbra is alapvető problémát jelen”.* Az 1990-es években a szociális jóléti feladatokat a helyi önkormányzatokra hárították át, amelyeknek ezáltal súlyos adminisztratív és pénzügyi nehézségekkel kellett szembesülniük. Az új tagállamokban, 2004. májusi belépésük óta sok országban (ideértve a balti államokat és Szlovákiát) biztonsági hálókat léptettek életbe a leginkább hátrányos helyzetűek számára, míg mások (Ciprus, Cseh Köztársaság) megerősítették az ellátási rendszerüket.

A jelentésben azonban a Bizottság kifejti, hogy ezek a rendszerek az új tagállamokban rendkívül alacsony hatékonyságúak, betudhatóan a rossz célcsoport meghatározásnak, a hiányos adatbázisoknak és az ellátások összegének általánosan alacsony szintjének. Így tehát, teszi hozzá a Bizottság, nehéz az összevetés a “rég” tagállamok rendszereivel.

Az Európai Unió közbelép...

Az Európai Tanács 92/441/EGK ajánlásának 1992. június 24-i elfogadása óta (lásd az oldalsávot a 2. oldalon), az Európai Bizottság folyamatosan szemmel tartja az alapellátási rendszerek bevezetését.

1999 januárjában előterjesztett egy jelentést az ajánlás végrehajtásáról, amelyben megállapítja, hogy a minimum jövedelemben részesülők száma az 1980-as évek vége óta növekedett. Legnagyobb arányban egyedülálló férfiak és gyermekeiket egyedül nevelő személyek részesültek benne.

A jelentés készítői ugyanakkor azt tapasztalták, hogy a munkanélküli segélyre fordított összegek csökkentek a minimum jövedelem javára, mivel sok tagállam a munkanélküli segélyre való jogosultság időtartamának, a segélyösszegek csökkentése vagy megszorító jellegű jogosultsági feltételek mellett döntött. Ez a helyzet egyes tagállamokat arra készítetett, hogy a nemzeti költségvetésük helyett (amelyhez a munkanélküli-ellátás is tartozik) a regionális és/vagy helyi költségvetésre (amelyekhez a minimum jövedelem tartozik) ruházzák át a felelősséget.

A mai napig nagy várakozással övezett Közösségi kezdeményezés (lásd az oldalsávot a 3. oldalon) elsősorban a minimum jövedelem szerepére fog összpontosítani a munkaerőpiacról kiszoruló társadalmi csoportok tekintetében. A Bizottság már kimondta, hogy főleg azokkal a szociális partnerekkel fog konzultációt folytatni, amelyek "közvetlenül részt vesznek a *munkaerőpiaci integrációs intézkedések végrehajtásában*". Az EAPN és a szegénységellenes civil szervezetek feladata pedig, hallatni a hangjukat..., hogy a háló ne csak lyukas rosta legyen!

Vincent Forest

(1) *Nagy lyukak a hálón: strukturális rések a szociális védelem és a garantált minimum jövedelem rendszerek terén 13 EU-országban*, Ides Nicaise, Steven Groenez (HIVA, KU Leuven): www.hiva.be

(2) *Szociális helyzet az Európai Unióban 2004-ben*: http://europa.eu.int/comm/employment_social/social_situation/socsit_en.htm#2004

1992. június óta...

Jóllehet, csak ajánlási szinten, de egyhangúan határozta meg az Európai Tanács 1992 június 24.-i dátummal az "elégséges források és szociális védelem a szociális támogatás rendszereiben" alapelveinek - bár elismerten rendkívül általánosan fogalmazó - közös kritériumait. A tagállamokat felkérték, hogy:

- ismerjék el – a társadalmi kirekesztés elleni átfogó és következetes küzdelem részeként – az egyén alapvető jogát azon források és szociális juttatások igénybevételeire amelyek elégségesek ahhoz, hogy biztosítsák számára az emberhez méltó létet.
- ezt a jogot időbeli korlátozás nélkül, a

szociális védelmi intézkedések keretében biztosítsák.

- rögzítsék az alapvető szükségletek fedezéséhez elégséges mértékűnek tekinthető források azon mértékét, amelyek megfelelnek az emberhez méltó lét alapelveinek.
- azonnali hatállyal kezdjék meg az ajánlásban meghatározott intézkedések végrehajtását.

Azóta egyes tagállamok már bevezettek ill. továbbfejlesztettek ilyen rendszereket (mint Portugália 1997-ben), mások, mint Olaszország, különféle rendszereket próbáltak ki, és vannak olyanok, akik előtt még ott áll a feladat, hogy a maguk általános minimum jövedelem rendszerét (ilyenek Görögország és – a bővítés óta – Magyarország) kidolgozzák.

92/441/EGK ajánlás, *Hivatalos Lap L 245. szám, 1992/08/26., 46-48.o.*

Elindítja-e a vitát a Bizottság?

A Bizottság múlt februárban közzétett legújabb Szociális Programja – híven az előző Programban tett vállalásához - közzétett egy, a "a minimum jövedelem rendszerekről és a munkaerőpiacról kiszoruló csoportok integrációjáról" szóló, vitaindítónak szánt anyagot.

Ebben a Bizottság arra a megállapításra jutott, hogy nagyon sok ember még mindig jelentős nehézségekkel küzd, amennyiben nem részesül foglalkoztatásban, sem pedig a minimum jövedelem elidegeníthetetlen védelmében nem részesülhet. Kijelentette, hogy 2005-ben konzultációt fog kezdeményezni arról, hogy a fennálló rendszerek miért nem elég hatékonyak.

A civil szervezetek már régóta várnak erre a diskurzusra, amelynek egyébként már 2004 folyamán meg kellett volna indulni; most azonban úgy néz ki, hogy késedelmet szenved legalább 2006-ig. Ez nagyon komoly csalódás a szegénységellenes civil szervezetek számára, amelyek a Szociális Program egyik sarokköveként tekintettek e közösségi kezdeményezésre. A minimum jövedelem rendszerek képezik az elsődleges szociális biztonsági hálót és a Bizottság ténymegállapítása, miszerint "nem eléggé hatékonyak", emberek millióinak életét érintik súlyosan.

Minimum jövedelem, foglalkoztatás, munkaerőpiaci integráció: a játszma vesztesre áll...

A minimum jövedelem az eredeti elképzelés szerint olyan általános biztonsági hálónak szánták, amely nem azonos a biztosítás-alapú jövedelempótló támogatásokkal. Egészen szövevényes az a terminológiai háló, amely összekapcsolja a garantált "létminimum" és a munkanélküliségi időszakokhoz kapcsolódó áthidaló jövedelmek fogalmait. Ezeknek az átfedéseknek a megvitatása nem is lehetne időszerűbb, mint most, a jelenlegi, aggodalomra okot adó időszakban, amikor a magas munkanélküliségi arány, a közmunka-szemléletű szociálpolitika, és olyan, a munka világába történő integrációt szolgáló stratégiák kidolgozása jellemző, amelyek a jövedelempótló támogatásokat illetően a húzd meg–ereszd meg elvét alkalmazzák

A szegénységről...

A kielégítő jövedelempótló támogatás alapvető az emberek újbóli munkába állásához

A különböző országok fokozzák a munkaviszonnyal nem rendelkezők részére folyósított jövedelempótló támogatások viszonyossági elemét, akár munkanélküli

segélyről, akár jövedelem-támogatásról van szó. A már említett minimum jövedelem integrációs stratégiák szűkítik a jogosultsági kört, szigorításokat és pénzügyi szankciókat alkalmaznak a lehetséges kedvezményezettekkel szemben az általuk tett erőfeszítések és proaktivitásuk alapján. Bizonyos országok megnyirbálják a munkanélküli segélyre való jogosultság időtartamát, hogy a rászorulókat átsorolhassák a kisebb összegű jóléti segély jövedelmekre. Ezen politikák elsődleges és leginkább kirívó következménye, hogy a már amúgy is szűkös forrásokból élő embereket még mélyebb szegénységbe taszítják. Ám, sajnálatos módon, semmilyen kézzelfogható erőfeszítés nem történik annak felmérésére, hogy milyen hatást fejtenek ki a szankciók a szegénységre. Az is látható, hogy a jövedelempótló támogatások nem tartanak lépést az emelkedő megélhetési költségekkel, és nem elégségesek

arra, hogy fedezzék az egyén alapvető szükségleteit. Abszolút számokban mérve, a munkanélküliek most még szegényebbek, és ők azok, akiknek az egyre növekvő egyenlőtlenségek minden terhét viselniük kell. A jövedelempótló támogatásra sem úgy tekintünk, mint amit a rendes élethez való jog érdekében eszközként nyújtunk nekik, hanem inkább mint jutalomra a jó viselkedésükért, olyan kritériumok alapján, amelyek kialakításába a szegénységet és a szociális kirekesztést elszenvedőknel sem egyéni, sem kollektív formában nincs beleszólásuk.

... és a szemléletről van szó

A kérdés nem csupán az érintettek szegénységbe taszításáról érinti, hanem azt is, hogy milyen képet alakít ki a társadalom ezekről az emberekről. Nos, úgy tekintik őket, mint akik nem igyekeznek eléggé munkát találni. Ez talán igaz is lehet a munkanélküli társadalom egy elenyésző kisebbségére esetében, de a minden nehézségekkel küzdő emberre való általánosítása nem más, mint felületes és a végtelenségig leegyszerűsített sztereotípiák. Ez a nézet egyaránt figyelmen kívül hagyja a betölthető munkahelyek számának tényleges szűkösségét és a szegénység többdimenziós jellegét, ami azt jelenti, hogy vannak olyanok, akiknek számottevő mértékű hosszú távú támogatásra van szükségük ahhoz, hogy visszakerülhessenek a munka világába.

A helyzet az, hogy fenti reformok mellett kevés objektív érvet lehet felhozni. Nagy a veszélye a helyzet további romlásának, ha hibás értelmezés folytán az a helytelen politizálás alakul ki, amely mindössze egy töredéknyi kisebbséget képes visszahelyezni a munka világába azoknak, akik ettől a világtól még nem kerültek túlságosan távol.

Ennek ugyanis épp az ellentéte igaz: a személyre szabott támogatással együtt biztosított elégséges, rendszeres jövedelem a legjobb mód arra, hogy segítsük az embereket visszatérni a társadalomba és a munka világába. Az szociális és munkaügyi-szervezetek pedig jobban tennék, ha az embereknek építő jellegű támogatást nyújtva, a bizalom légkörében dolgoznának, minthogy hajszát folytassanak egy kisszámú ügyeskedőre.

A "skandináv modellt" gyakran dicsérik munkaerőpiacának rugalmassága miatt, de a csomagnak a bőkezű társadalombiztosítási

ellátások is részét képezik. Veszélyes volna átemelni ennek a modellnek egy leegyszerűsített változatát, különösen a tíz "új tagállam" némelyikében, amelyekben nagyarányú a munkanélküliség és a szegénység.

Claire Champeix
EAPN politikai tisztviselő

A dolgozókat szűkmarkúan fizetik

A minimum jövedelem és a minimálbér közötti kapcsolat nyilvánvaló, különösen a "foglalkoztatás csapdairól" zajló vitában, ahol világosan látszik, hogy a minimálbéért foglalkoztatott munkás kevesebbet keres, mint korábban, amikor minimum jövedelem segélyben részesült, az új, foglalkoztatással összefüggő kiadások miatt (gyerekgondozási támogatás, közlekedés stb.). Minél kisebb ez a különbség, annál valószínűbb, hogy egy minimálbérral fizetett állással anyagi előnye a jelentéktelenről egyenesen a nullára csökken. A 25 tagállam közül 18-ban létezik országos minimálbér (Belgium, Spanyolország, Észtország, Görögország, Franciaország, Magyarország, Írország, Lettország, Litvánia, Luxemburg, Málta, Hollandia, Lengyelország, Portugália, Szlovákia, Szlovénia, Cseh Köztársaság és az Egyesült Királyság). A minimálbér összegét rendszerint az adott ország érdekegyeztető tanácsával való konzultációt követően, hatóságilag állapítják meg, törvénybe foglalják és általában minden munkavállalóra érvényes. Az EU-25 országában 2005. január 1-jén a bruttó, minimálbér összege 116 euró (Lettország) és 1467 euró (Luxemburg) között mozgott - az arány hozzávetőleg 1:13. Ha azonban eltekintünk az árszintkülönbségektől, akkor az arány körülbelül 1:5.

Lásd az Eurostat „Fókuszban a statisztika” című kiadványa, 3. sz. téma, Népeség és szociális feltételek, 2005/2., Minimálberek 2005-ben: jelentős különbségek az EU-tagállamok között.

Létminimum Olaszországban: a végtelen kísérlet...

A kísérleti minimum jövedelem rendszer – amelyet Olaszország 39 településén vezettek be 1998-ban, majd azt követően 2000-ben kibővítették további 267 településre – hivatalosan 2003 áprilisában ért véget, amikor az utolsó 36 millió eurót kifizették valamennyi, a kísérletben részt vevő önkormányzatnak. Annak ellenére, hogy a kísérlet sikeres volt (bár olyan problémákat is felvetett, mint pl. a helyi önkormányzatok képességét a rendszer megfelelő irányítására) és a rendszert a 2001. évi szociális befogadásról szóló Nemzeti Intézkedési Tervben a legjobb minősítést kapta, az *Olaszország Szövetségének* aláírói (1) már 2002. júliusban visszakoztak ennek teljes körű életbe léptetésétől, mivel a "jogosultak törvénynek megfelelően történő azonosítása lehetetlennek bizonyult". A kísérleti minimum jövedelem rendszer alkonyát az jelentette, amikor napvilágot látott a *Fehér könyv a jóléti államról* (2003. február), új instrumentumként tartalmazva a Végső Menedék Jövedelem (Reddito di Ultima Instanza - RUI) névre hallgató jutatást, amelyet a regionális hatóságokkal és a helyi szervekkel összehangolva kellett kidolgozni és finanszírozni.

A szegények kétharmad része Dél-Olaszországban található

A RUI bevezetésének első költségvetési finanszírozási forrását az állami költségvetésről szóló 2004. évi törvényben jelölték ki, a Jóléti Politikai Reformvázlat 2000 (328/2000. törvény) hatálya alapján, ami teljes terjedelmében a 2001. évi szövetségi állami reform részét képezte. A Munkaügyi és Szociálpolitikai Minisztérium részére készített megvalósíthatósági tanulmány (2) becslése szerint azok a családok, amelyek jogosultak lesznek erre a jövedelemforrásra, az olaszországi lakosság körülbelül 2,7 %-át teszik ki, és a finanszírozásához szükséges összeg évente 1,67 milliárd euró. Mégis az Utolsó Menedék Jövedelem elsőszámú kritikusa mind a mai napig a szegénység- és a szociális kirekesztés ellen küzdő szervezetek képviselői

Az állami-regionális közös finanszírozás miatt a déli régiók lemaradnak

Amint azt már több oldalról, így nem utolsósorban a szociális kirekesztés-ellenes Vizsgálóbizottság utolsó jelentésében (2003-2004) is elhangzott, az állami-regionális közös finanszírozási rendszert mintha tudatosan úgy tervezték volna, hogy ezzel a leggazdagabb régiókat finanszírozzák, amelyek a leginkább képesek magukra vállalni az ilyen intézkedéseket”, ismét hagyván, hogy a Dél legszegényebb régiói – ahol az összes szegény kétharmada él, és csak kevés adóztatható jövedelem keletkezik – lemaradjanak. Ezen felül, a fenti gyakorlat elnyelheti a már egyébként is szétesőben lévő jóléti rendszert, amelyben a jogosultságok nem annyira a tényleges rászorultság alapján, hanem a földrajzi meghatározottság szerint igényelhetők. Egyelőre az sem teljesen világos, hogy az új instrumentum részét fogja-e képezni azoknak az alapvető jóléti szolgáltatásoknak, amelyeket az államnak kell magára vállalnia, vagy teljesen a regionális hatóságokra lesz-e bízva, hogy eldöntsék, szükség van-e az intézkedésre, és ha igen, milyen hatókörrel.

Az eredmények távolról sem garantáltak

Olaszország egyes régióiban, különösen délen (Campania és Basilicata), a költségvetés keretén belül kidolgoztak és jelenleg is tesztelnek speciálisan a régió jellegzetességeire kidolgozott intézkedéseket. Azonban ezek új és még ki nem próbált intézkedések, amelyek hatását még nem lehet felmérni. Egyéb középső és északi régiókban szintén megvalósíthatósági tanulmányokat végeznek, és hasonló feltételek között tesztelik azokat. Vitatható módon a RUI kidolgozásakor a törvényhozók nemcsak egyszerűen figyelmen kívül hagyták a kísérleti minimum jövedelem eredményeit, hanem mivel a kísérlet által felszínre hozott szervezeti hiányosságokkal szembesültek, úgy döntöttek, a helyi önkormányzatokra ruházzák az új rendszer irányításának felelősségét, azonban a támogatáshoz szükséges eszközöket nem adtak át nekik.

Letizia Cesarini Sforza
EAPN, Olaszország (CILAP)

(1) Az “új jóléti állam” érdekében kötött megállapodás a Berlusconi-kormány és az érdekvédelmi szervezetek két oldala között, a CGIL (Confederazione Generale Italiana del Lavoro), a legnagyobb olaszországi szakszervezet nélkül, mivel az nem volt hajlandó csatlakozni.

(2) P. Sestito és V.Nigro, *La sensibilità alle regole di accesso della spesa aggregata e della composizione dei beneficiari nel sostegno al reddito di ultima istanza: alcune valutazioni*, Munkaügyi és Szociálpolitikai Minisztérium, Róma, 2004. március.

Görögország és Magyarország, a sereghajtók

Egyik minimum jövedelem rendszer sem tökéletesen hatékony, azonban két ország - Görögország és Magyarország –azzal tűnik ki, hogy szociális védelmi rendszerük egyáltalán nem tartalmaz garantált minimum jövedelem, így egyikük sem szerepel a következő oldalakon található táblázatokban. Görögországban a társadalombiztosításban való közvetlen részvételnek előfeltétele a munkaviszony. A biztosítási rendszerbe történő belépés a munka jellegétől és típusától függ (bér-, vagy mezőgazdasági munkás, önfoglalkoztató). Nagyon sokféle biztosítási pénztár és rendszer létezik, amelyek mindegyike külön jogszabály hatálya alá tartozik. Bizonyos esetekben az ellátások és az ellátás folyósításának feltételei, valamint az ennek megfelelő hivatalos eljárások az egyes intézmények fajtájától függően különbözőek. Magyarországon az állami szociális segélyezés a környezet meghatározása alapján működik, amit részben a központi költségvetésből (90%) részben pedig az önkormányzatok saját költségvetéséből (10%) finanszíroznak. A rendszert a különféle szociális segélyeket folyósító helyi önkormányzatok irányítják, és annak felügyeletét a Szociális és Családügyi Minisztérium látja el.

Forrás: MISSOC

“Az alapjövedelem: egy megbízható alternatíva”

Az Alapjövedelem Világhálózat (BIEN) a hagyományos minimum jövedelem rendszereket egy univerzális alapjövedelemmel kívánja felváltani. Az elgondolás két szószólójával beszélgettünk.

EAPN: Mi a különbség az alapjövedelem és a jövedelem-támogatás között?

Philippe Van Parijs: Az alapjövedelem három

téren különbözik a hagyományos jövedelem-támogatási rendszerektől: ez egy szigorúan egyéni jogosultság, nem kapcsolódik hozzá környezettanulmány, és nemcsak azoknak jár, akik viszonzásként hajlandók valamilyen tevékenységre vagy munkavégzésre. Röviden, az alapjövedelmet mindenki részére a születéstől a halálig folyósítanák, akár gazdag, akár szegény emberről van szó.

Milyen gyakorlati ellátásokat foglalna ez magában?

PVP: A jelenlegi rendszer azokat az embereket célozza meg, akik nem dolgoznak, de közben valamilyen "ellentételezést" várnak el tőlük: azok részére, akik nem hajlandók elfogadni a számukra megfelelőnek vélt munkahelyet, megszüntetik az ellátás folyósítását. Azonkívül amennyiben alkalmazták őket, a juttatásaikat is csökkentik vagy megvonják. Az alapjövedelem ezzel szemben átvinné a biztonsági háló szerepét, olyan biztos alapot teremtve az emberek számára, amelynek segítségével a szegénységet megtapasztalók újraépíthetik munkához és a társadalomhoz fűződő viszonyukat. Ugyanakkor megszüntetné a bürokráciát az állam és a szóban forgó emberek életében.

A juttatás nem felételezi-e, hogy cserébe valamilyen erőfeszítést tegyünk?

Yannick Vanderborght: Az alapjövedelem mint "aktív vártétel" eszköz határozottan sokkal hatékonyabb, mint a hagyományos minimum jövedelem rendszerek. Az egyik gyakori ellenvetés az, hogy az alapjövedelem az embereket vonakodóvá tenné a munkával szemben. Az aktív jóléti állam védelmezői rendszerint a visszatérítendő adókedvezményeket részesítik előnyben, amelyen keresztül az állam egy bizonyos összeggel hozzájárul az alacsony jövedelmű dolgozók béréhez. Azonban ez egy bonyolult és nehezen érthető rendszer, nem beszélve arról, hogy a pénz gyakran az események után és túl későn érkezik. Az alapjövedelem előnye az, hogy a legjobban rászorulókat biztosak lehetnek abban, hogy mindig megkapják. A rendszer nem áthidaló jellegű, mivel az alapjövedelem megmarad akkor is, ha az illető munkát talál.

PVP: Az erkölcsi ellenvetés az alapjövedelemmel szemben abból ered, hogy egyes emberek úgy tekintik, mint "alamizsnát", mert abban hisznek, hogy csak akkor vagyunk

jogosultak a pénzre, ha megdolgozunk érte. Figyelmen kívül hagyják azt a tényt, hogy a források, a társadalmi pozíciók és a lehetőségek szintén adományok, amelyek nagyon egyenlőtlenül vannak elosztva a társadalomban. Az egységes alapjövedelem a javakat sokkal igazságosabban osztaná szét, mint a jelenlegi, egyenlőtlenséget eredményező rendszer.

Figyelembe véve a gazdasági következményeket és a politikai akadályokat, nem látszik könnyűnek a bevezetése...

PVP: Az érvényben lévő rendszerekkel szemben az alapjövedelem egy megbízható alternatíva. Nem olyan megvalósítást képzelünk el, amely teljesen felforgatná a meglévő jövedelemstruktúrákat. Ezt fokozatosan kell elkezdeni, és fokozatosan bevezetni; vannak már hasonló rendszerek (mint az egyetemes gyermekgondozási ellátás és a visszatérítendő adókedvezmények); ezeket fontos lépéseknek tekintjük egy valódi alapjövedelem felé vezető úton.

Az első lépcső abból állna, hogy az összes meglévő kisösszegű ellátást felváltanánk egy alacsony összegű alapjövedelemmel. Lenne egy biztos, feltétel nélkül folyósított alapösszeg, ami azonban alacsonyabb lenne, mint a jelenleg egy személy részére garantált összeg. Az egyéb jövedelemmel nem rendelkező emberek esetében az alapot megemelnék, de a pótléknak továbbra is a szokásos feltételeknek kéne megfelelnie. Ugyanez vonatkozna azokra az emberekre, akik egyéb ellátásokban részesülnek (nyugdíj, munkanélküli-segély stb.): ők megkapnák az alapjövedelmet, amit egy feltételes pótlékkal kiegészítenének, hogy felhozzák őket legalább a jelenlegi ellátásuk szintjére. Egyébként pedig mindenkinek, aki a minimálbérnél magasabb jövedelemmel rendelkezik, az alapjövedelme megegyezne a jelenleg kapott adókedvezmény összegével, amit viszont meg kell szüntetni. A legtöbb háztartás esetében tehát az alapjövedelem költsége a jelenlegihez képest nem okozna többletkiadást. A rendszer csak azon kevés egyén esetében okozna többletkiadást, akik nem tartoznak egyik fent említett kategóriába sem (pl. háztartásbeli személyek és egyes rész munkaidőben foglalkoztatottak). Az alapjövedelem bevezetésének nettó költsége tehát csak egy kismértékű adóemelést tenne szükségessé.

Y.V.: Politikailag még nincs lezárva a kérdés... de már mindenütt, Írorszáiban, Katalóniában, Németországban, Belgiumban stb. vitatkoznak róla. Az egyetlen probléma, hogy jobb lenne, ha egész Európában bevezetnék annak érdekében, hogy a migráció növekedése elkerülhető legyen. Annak ellenére, hogy a jelenleg érvényben lévő szociális védelmi rendszerek merevsége nehézkessé teszi a reformokat, fel kell tenni a kérdést, ki fogja vállalni a felelősséget egy olyan rendszer bevezetéséért, amelyet ennyire radikálisnak érzékelnek. Az ember kénytelen méltányolni a különféle szakszervezetek ellenállását is, akik attól tartanak, hogy a minimálbér veszélybe kerül. Az alapjövedelem gondolatát sok gondolkodó, többek között Nobel-díjasok is támogatják, és 2004-ben Brazíliában a történelem során elsőként még törvénybe is foglalták, igaz, hogy csak nagyon fokozatosan fogják bevezetni.

Az interjút készítette: Vincent Forest

További információ: Vanderborght, Yannick és Van Parijs, Philippe, L'Allocation universelle. Paris: La Découverte ('Repères'), 2005. Lásd még www.basicjovedelem.org

Philippe Van Parijs (balra) gazdasági etikát és politikai filozófiát tanít a louvaini Katolikus Egyetemen (Belgium) és a Harvard Egyetemen (USA). Ő az Alapjövedelem Világhálózat (BIEN) egyik alapítója.

Yannick Vanderborght (jobbra) komparatív szociális védelmet tanít a louvaini Katolikus Egyetemen (Belgium). A BIEN Végrehajtó Bizottságának egyik tagja.

Egy pillantás a magyar szociális politikára

Milyen fontosabb tendenciák figyelhetők meg a szociális befogadásról készült Nemzeti Cselekvési Terv közzététele óta? A gazdasági mutatók többsége – az EU-ban jellemző gazdasági visszaesés ellenére – a lehető legkedvezőbben alakult, míg a pénzügyi problémák tovább súlyosbodtak. A kormány számos munkahely-teremtési törekvése ellenére a munkaerőpiacot továbbra is az aktivitás alacsony aránya jellemzi (57%). A demográfiai mutatók, különösen a várható élettartam, úgy tűnik, kedvezően alakulnak, azonban a jövedelmek, a jólét és az oktatás terén tapasztalható egyenlőtlenségek – és valószínűleg a régiók közöttiek is – növekedtek, vagy stagnálnak. A szegénységben élők számának alakulása változatlan maradt vagy talán valamelyest csökkent, miközben a legszegényebbek helyzete tovább romlott. A szociális integráció előmozdítása érdekében tett kísérletek az állami kiadások szűkös volta és lefaragásai miatt meggyengültek.

A legnagyobb problémák megoldása érdekében tett erőfeszítéseket, úgymint a versenyképesség javítása, a jövedelmek egyenlőtlenségének csökkentése, a legszegényebbek helyzetének könnyítése és az állami költségvetés védelme, 2005 tavaszán a "100 lépés" programjában foglalták össze. Az új intézkedéseket fokozatosan fogják végrehajtani, egy részüket 2005 szeptemberétől, a többit 2006. januártól. A "100 lépés" program kifejezett kettős célkitűzése a versenyképesség javítása és a szociális egyenlőtlenségek kiigazítása, különösen, ha ezek állami intézkedések vagy azok hiányának következményei.

A "100 lépés" program által felölelt területek

A "100 lépés" program keretén belül sok fontos területet érintenek, azonban a lépések hatóköre változó.

A munkaügyi programok a munkaerőpiac két al-területét érintik, nevezetesen a munkanélküli-ellátásokat és a szürke gazdasági övezetek "fehérítését" célzó lépéseket. Anak érdekében, hogy enyhítsék a megbélyegzést és/vagy , hogy

kihangsúlyozzák a munka szerepét – vagy talán a munkavállalás iránti “ösztönzők” javítása érdekében –, a *munkanélküli-segélyt* ezentúl *álláskeresési segélynek* fogják nevezni.

Az *oktatási* tárca leginkább egy témával foglalkozik, ez a szakmunkásképzés és a munkaerő-piaci kereslet közötti szakadék. A szakmunkásképzők, a szakmai tanfolyamok és a tanulók különféle (nem túl jelentős) ösztönzőkben részesülnek, hogy növeljék a képzés színvonalát, és jobban igazodjanak a kereslethez.

A szociális kirekesztés és az igazságosság szempontjából a gyermeknevelési támogatások rendszerének megváltoztatására vonatkozó javaslat a legfontosabb. Ez, a terv szerint, egyesíteni fogja a gyermekek után folyósított háromfajta készpénzsegélyt, nevezetesen az általános családi pótlékot (2,2 millió gyermek), a környezettanulmány (rászorultság) alapján nyújtott rendszeres gyermeknevelési támogatást (600-700 ezer gyermek, nem nagyon jól tervezett), és azok esetében, akik igénybe tudják venni, az adókedvezményt (körülbelül egymillió gyermek). A 100 lépés programja szerint a három elem összevonásra kerül, majd azokat minden érintett között újra elosztják. Ez a kisebb jövedelmű csoportoknak fog kedvezni, és megszünteti a megalázó környezettanulmányozási eljárást, amit *minden* igénylés esetén családlátogatással egészítenek ki stb. A korábbi rendszer, egyes készpénz jellegű természetbeni ellátás esetében, mint pl. az iskolai étkeztetés, a jövőben is fennmarad. Ez a rendszer nem kimondottan kedvező a legszegényebb csoportok, köztük a gyermeket nevelő családok számára. Egészében véve azonban a javaslat jobban kiszámíthatóvá teszi majd a rendszert, erősíteni fogja a szociális jogokat és eltöröl egy sor egyenlőtlenséget.

Az *egészségügyi ellátást* érintő változások a sürgősségi ellátást könnyebben hozzáférhetővé teszik a távol eső vidékeken, erősítik a megelőzést, és a receptfelírási szabályok, az egészségügyi utalványokhoz való hozzáférés szigorításával elősegítik a költségvetés csökkentését. A betegebb és szegényebb csoportokat ez kedvezőtlenül érintheti.

A *lakáshelyzet* szempontjából az intézkedések főleg az elhanyagolt lakótelepeken élő lakosságnak kedveznek, mivel az ingatlanok rehabilitációjához olcsóbb hitelt biztosítanak a

főként alsó középosztálybeli állampolgárok és nyugdíjasok számára.

Az adórendszerben tervezett változtatások - feltehetően – főként a nemzet versenyképességi célkitűzéseit szolgálják. A legmagasabb áfa-kulcsot és a legmagasabb jövedelemadó-kulcsot csökkenteni fogják.

Az Európai Bizottság magyar civil szakértőjének a Szociális Befogadás (NAP/incl) 2004-2006. évi magyarországi Nemzeti Cselekvési Tervének kidolgozásáról készült első jelentése alapján készítette: Ferge Zsuzsa, Bass László és Darvas Ágnes közreműködésével.

A magyarországi hálózat pillanatképe

A Magyar Szegénységellenes Hálózat (HAPN) a magyar civil szervezeteknek egy független hálózata, amely részt vesz a szegénység és szociális kirekesztés elleni küzdelemben. A HAPN-t 2004. áprilisban hozta létre 17 szervezet. Jelenleg 73 tagszervezete van, többek között a Magyar Vöröskereszt, az Üdvhadsereg, alapítványok és közhasznú társaságok. A HAPN egy informális hálózat, amely nem rendelkezik jogi személyiséggel. Legfőbb döntéshozó szerve a Közgyűlés, amelyet minden évben egyszer hívnak össze. A HAPN-nek rendelkezik egy 10 tagú Koordinációs Bizottsággal (ebben 7 regionális és 3 egyéni képviselő van, akiket a Közgyűlés választ meg minden évben) amely havonta ülészik és a Hálózat tevékenységét koordinálja. 2005. márciusában a Hálózat szemináriumot szervezett azzal a céllal, hogy létrehozzon három akciócsoportot a következő témákban: Strukturális alapok, Szociális befogadás és Foglalkoztatás. Ezek az akciócsoportok rendszeresen üléseznek, és ezenkívül levelezési listák segítségével érintkeznek egymással. A Hálózat állandóan kutatja az új lehetőségeket, hogy megszólítsa a döntéshozókat a szegénységről kialakult kép megváltoztatása érdekében. Egy ilyen lehetőség volt legutóbb, hogy a HAPN részt vett a *“Sziget Fesztiválon”*, amely Budapest egy minden évben megtartott kiemelkedő ifjúsági

rendezvénye. Véleményük szerint a lobbizás a legmegfelelőbb módja a szegénység által leginkább érintettek számára szervezett európai találkozók. A HAPN ezért 2005. októberében megrendezi a *Szegénység által érintettek európai találkozóját, amelyet a magyar Ifjúsági, Szociális és Családügyi Minisztérium, valamint az Esélyegyenlőségi Minisztérium támogat.*

Hegyesi Adrienn
HAPN-koordinátor

“A saját tapasztalat hatalma”

A Szegénység által érintettek európai találkozóinak különleges hangulatát úgy lehetne a leghitelesebben visszaadni, ha a maguk a résztvevők számolnának be arról, mi is történt ott eddig. Azonban tudom, azok, akiknek meg kellene írniuk ezt a beszámolót, még nem készek sem anyagilag, se lelkileg arra, hogy legalább higgyenek abban, hogy: "Képes vagyok rá!". Erről van szó Maczné Pletser Ágnes esetében is, aki a szegénységben élő emberek európai találkozójának egyik magyar résztvevője volt 2004-ben. Ő ezen a téren még nem eléggé magabiztos, és én sem tudtam segíteni neki, hogy az legyen.

Neki – tengernyi gondja-baja közepette – fontosabb dolga is akad, mint egyes hírlevelek részére cikket írogatni! Támogatókat keres, hogy enni adjon három gyermekének. Keresnie kell egy új lakást. A gondolatai a számlák körül keringenek: melyiket fizesse be először? A lakbért vagy a napi kiadásokat? Épp ez a szociális munkás klasszikus dilemmája: adjak kölcsön neki annyi pénzt, hogy kifizethesse belőle a lakbért és ne kelljen elhagynia a lakást? Azt viszont elmondhatom, hogy 2004-ben Brüsszelben tartott konferencia – a leghatározottabban – elindította őt a nyilvánosság felé. Bámulatós volt látni, ahogyan Ágnes kivirult a konferenciát követően. Elkezdett intenzíven foglalkozni a közösség problémáival. Folytatta középiskolai tanulmányait, és tervezi, hogy felvételi vizsgát tesz az egyetem szociális munkás szakára. Vállalta, hogy másokon segítsen. Önsegélyező csoportfoglalkozást tart hetente egyszer a csepeli Családsegítő Szolgálat keretében. Ráébredt, milyen nehéz segíteni a sorstársainak abban, hogy önellátóvá váljanak.

Megfigyelte, de a saját tapasztalatából is tudja, hogy a rengeteg erőfeszítés és a klubfoglalkozásokra szentelt idő lassan térül csak meg, ha megtérül egyáltalán. Életéről és személyes tapasztalatairól lehetetlen indulatok nélkül beszélni.

A konferenciát megelőzően soha nem mondta ki, hogy ő szegény. Manapság már beszél róla, sőt büszke is rá! Ő lett a szegénységet megtapasztaló emberek (a brüsszelihez hasonló), magyarországi találkozójának hajtómotorja, amelyre Budapesten, 2005. októberében kerül sor. Meg kell hallgatnunk személyes vallomását – ami lehetne akár egy reklámjelmondat is: *“Miért szegény sok gyermeket világra hozni az úgynevezett alsó társadalmi réteghez tartozóknak, és miért dicsőség ugyanez a magasabb társadalmi rétegben?”* A fenti kérdést akkor fogalmazta meg, amikor több alkalommal a következőt mondták neki: *“Azért szülte a gyerekeket, mert pénzhez akart jutni – rajtuk keresztül!”* Az ő kérdése közvetve az egész szociális szektor súlyos kritikája.

Az efféle konferenciák – mint a Luxemburgi Elnökség által Brüsszelben megrendezett – azok, ahol az ilyen természetű kérdéseket fel lehet vetni. Azonkívül ezek a rendezvények azért is fontosak a számomra, mivel ezek alkalmával sok súlyos társadalomkritikai hozzászólás is elhangzik. Ha ezeket szegény emberek mondják el, akkor hitelesek. Ezen a rendezvényen láthattuk, hogy kiemelkedő EU-beli politikai személyiségek nyitottak voltak arra, hogy meghallgassák a szegény embereket, és hogy az EAPN hozzájárult az esemény előkészítéséhez és sikeres megszervezéséhez. Ágnes itt megtapasztalta és hallotta mindazt, amit a szociális munkások hónapokig tanulnak az iskolapadban. Ez a saját és a közös tapasztalat erejét bizonyítja. Ezzel a tudással ő is magabiztosabb lehet, és képes lesz elmondani a saját történetét a szegénységet megtapasztaló emberek első találkozóján Magyarországon.

Gosztonyi Géza
a Magyar Szegénységellenes Hálózat Koordinációs Bizottságának tagja

Maczné Pletser Ágnes

Lásd: www.locin.info, az EU adatbázisa a Szociális Kirekesztés leküzdéséért indított helyi kezdeményezésekről

A *Network News* célja, hogy az egyes témákról vitákat kezdeményezzen. Az itt kifejtett nézetek nem szükségképpen azonosak az EAPN nézeteivel. Ha szeretné elmondani véleményét az ebben a számban közöltekkel kapcsolatban, kérjük küldjön e-mailt a team@eapn.skynet.be címre

Főszerkesztő: Fintan Farrell

A kiadásért felel: Vincent Forest

EAPN, rue du Congrès, 37-41 (Box 2) – B-1000 Brussels

Tel. +32 2 230 44 55 – Fax: +32 2 230 97 33 – Email: team@eapn.skynet.be – Website: www.eapn.org

Az Európai Bizottság támogatásával

Függelék - Összehasonlító táblázatok: Európai Unió helyzet

A következő táblázatok áttekintést adnak a tagállamok rendszereiről az általános, nem járulék alapú minimumellátásokra vonatkozóan (**2004. május 1-jei állapot**). Görögországnak és Magyarországnak nincs általános rendszere.

Tagállam	Meghatározás / Alapelvek	Jogosult kedvezményezettek	Időtartam / Kor	Feltételek	Megállapítás	Garantált összegek (esetpéldák)
AUSZTRIA Szegénységi küszöb: 789 euró Szegénységi arány: 12%	Sozialhilfe. Lehetővé tenni a rendes életvezetést azon személyek számára, akik a társadalom segítségére szorulnak. Differenciált összeg. Alanyi jog, nem egyedi elbírálás alapján.	Rászoruló egyedülálló személyek és háztartások (családok).	Korlátlan, ameddig a körülmények szükségessé teszik. Nincs korhatára.	Munkaképes személyeknek hajlandónak kell lenniük valamilyen ésszerű mértékű munkavégzésre. Kivételek: idős korúak (65 évesnél idősebb férfiak és 60 év feletti nők), vagy ha az igénylőnek valakinek a gondját kell viselnie, vagy jelenleg képzésben vesz részt.	Az alapösszegeket (Richtsätze) a Länder állapítja meg élelmiszer, ruhatásztítás, személyi higiénia, fűtés és világítás, kisebb háztartási cikkek és a megfelelő iskolázással és a társadalmi életben való részvételhez szükséges személyes szükségletek. Az alapösszeg által nem fedezett szükségletek céljára (szállás, ruházkodás stb.) kiegészítő képzéssel ellátásokat vagy természetbeni juttatásokat kell nyújtani.	Különböző összegek az egyes szövetségi államokban (családi pótlékok nélkül): <ul style="list-style-type: none"> Egyedülálló személyek: 390,30 eurótól 511,50 euróig Házaspár gyermek nélkül: 577 eurótól 758,40 euróig Egyedülálló szülő: 333 eurótól 464,60 euróig Partner: 195,50 eurótól 293,80 euróig Példák, amelyek tartalmazzák a családi pótlékot: <ul style="list-style-type: none"> Házaspár, 1 gyermekkel (10 éves): 825,90 eurótól 1.031,50 euróig Házaspár, 2 gyermekkel (8 –12 éves): 1.058,40 eurótól 1.299,20 euróig Házaspár, 3 gyermekkel (8, 10 és 12 éves): 1.321,80 eurótól 1.597,80 euróig Egyedülálló szülő, 1 gyermekkel (10 éves): 583,90 eurótól 737,70 euróig Egyedülálló szülő, 2 gyermekkel (8 - 10 éves): 828,90 euró és 1.005,40 euró között.
BELGIUM Szegénységi küszöb: 774 euró Szegénységi arány: 13%	A szociális integrációhoz való jog, beleértve az integrációs jövedelmet (revenu d'intégration/ leefloon) Állás vagy egy integrációs jövedelem által – akár kapcsolódik egy integrációs projekthez, akár nem – garantálni a jogot a szociális integrációhoz. Az integrációs jövedelemnek biztosítania kell a jövedelem-támogatást azon személyek	Egyéni jog.	Korlátlan. 18 éves kortól hatályos (civil többség), három kivétellel: házasság által egyenjogúsított kiskorúak, (egy vagy több) gyermeket nevelő egyedülálló személyek és állapotos kiskorúak.	Hajlandónak kell lenniük valamilyen ésszerű mértékű munkavégzésre – kivéve, ha ez méltányossági vagy egészségügyi okok miatt lehetetlen – egyéni szociális integrációs terv alapján kötött szerződés szerint, az első igényléstől számított 3 hónapon belül.	Országos szintű. Nincs különbségtétel regionális alapon. A kezdő összegek megegyeznek a törvény hatálybalépésekor garantált létminimumként megállapított összeggel, amit 4%-kal növelnek. Az egyéni jogoknak köszönhetően az együtt élő párok kétféle kulcsot is igénybe vehetnek.	Havi összegek családi pótlékok nélkül, ami a körülményektől függően eltérő lehet: <ul style="list-style-type: none"> Egyedül élő személy: 595,32 euró Házaspár gyermekkel vagy anélkül: 793,76 euró Egyedülálló szülő: 793,76 euró Élettárs: 396,88 euró Összegek családi pótlékokkal: <ul style="list-style-type: none"> Házaspár egy gyermekkel (10 éves): 931,25 euró Házaspár 2 gyermekkel (8, 12 éves): 1.130,96 euró Házaspár három gyermekkel (8-10-12 éves): 1.365,39 euró Egyedülálló szülő egy gyermekkel (10 éves): 931,25 euró Egyedülálló szülő 2 gyermekkel (8, 10

	részére, akik nem rendelkeznek elégséges forrásokkal és akik nem képesek ezeket személyes erőfeszítéseikkel vagy egyéb eszközökkel előteremteni. Differenciált összeg. Alanyi jog, nem egyedi elbírálás alapján.					éves): 1.117,38 euró
--	--	--	--	--	--	----------------------

<p>CIPRUS</p> <p>Szegénységi küszöb: 443 euró</p> <p>Szegénységi arány: 16%</p>	<p>Állami segély</p> <p>A célja, hogy biztosítsa az alapvető életszínvonalat azon személyek (és családok) számára, akiknek a pénzügyi forrásai nem elégségesek az alapvető létszükségeik és a speciális szükségleteik kielégítésére. Ez egy alanyi jogon járó, differenciált összeg.</p>	<p>Az egyén és az eltartott családtagok.</p>	<p>Korlátlan. Nincs korhatár. A gyakorlatban az állami segélyt 18 év alatti gyermekek részére ritkán folyósítják, mivel az ő ellátásuk a szülők felelőssége.</p>	<p>A személyi és családi körülményektől függően a munkaképes korú, egészséges személyek kötelesek "bármilyen munkát" felkutatni. Az egy főre jutó javak vagy megtakarított pénz összege nem haladhatja meg az 500 ciprusi font (853 euró) összeget felnőttek és a 250 ciprusi font (426 euró) összeget eltartott családtagonként. Az egész család javainak vagy megtakarításainak teljes összege nem haladhatja meg az 1.000 ciprusi font (1.705 euró) összeget.</p>	<p>A minimum összegét – a Munkaügyi és Társadalombiztosítási Minisztérium javaslata alapján – a parlament állapítja meg</p>	<p>Havi összegek (alapszükségletek és személyes kiadások) olyan háztartások részére, amelyeknek nincs egyéb jövedelme):</p> <ul style="list-style-type: none"> Egyedülálló személy: 194 ciprusi font (331 euró) Házaspár gyermek nélkül: 291 ciprusi font (496 euró) Házaspár 1 gyermekkel (10 éves): 351,50 ciprusi font (599 euró) Házaspár 2 gyermekkel (8, 12 éves): 412 ciprusi font (702 euró) Házaspár 3 gyermekkel (8, 10, 12 éves): 472,50 ciprusi font (806 euró) Egyedülálló szülő, 1 gyermekkel (10 éves): 254,50 ciprusi font (434 euró) Egyedülálló szülő, 2 gyermekkel (8, 10 éves): 315 ciprusi font (537 euró)
<p>CSEH KÖZTÁRSASÁG</p> <p>Szegénységi küszöb: 150 euró</p> <p>Szegénységi arány: 8%</p>	<p>Szociális segély Ellátás (Dávky sociální péče).</p> <p>Az alapszükségletek biztosítása a minimális életszínvonal szintjének megfelelően. Differenciált összegek.</p>	<p>Minden állandó lakos.</p>	<p>Korlátlan. Nincs korhatár.</p>	<p>A munka iránti hajlandóság a jogosultság feltétele, a 18 év alatti fiatalok és a 65 évesnél idősebb felnőttek (nyugellátásban részesülők) kivételével.</p>	<p>Törvényben meghatározott. A központi kormány rögzíti.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Egyedülálló személy háztartása (nincs egyéb jövedelem): 4.100 cseh korona (126 euró) Egy felnőtt egy 7 éves gyermekkel (nincs egyéb jövedelem): 6.530 cseh korona (201 euró) Két felnőtt és két gyermek, 5 és 11 éves (nincs egyéb jövedelem): 11.440 cseh korona (351 euró)
<p>DÁNIA</p> 	<p>Kontanthjælp (Szociális ellátás). Starthjælp (Letelepedési segély).</p> <p>Aktívvá tételi intézkedéseket és/vagy</p>	<p>Egyéni, kivéve a házaspárokat; a gyermekeknek személyes joguk van.</p>	<p>Korlátlan. Nincs életkorfeltétel (a gyakorlatban azonban a segélyt ritkán nyújtják 18 év alatti gyermekek részére, mivel őket a szülei támogatják).</p>	<p>Azon kedvezményezetteknek, akiknek nincs egyéb problémájuk, mint a munkanélküliség, aktívan munkát kell</p>	<p>Országos szintű. Nincs regionális különbségtétel. Az összeg kiindulópontja a munkanélküli-segély legmagasabb összegének 80%-a a Dániában élő, gyermeket nevelő szülők</p>	<p>Havi összegek, amelyek nem tartalmazzák a lakástámogatást:</p> <ul style="list-style-type: none"> Legalább egy gyermegről gondoskodó személyek: 11.174 dán korona (1.502 euró) 25 évesnél idősebb egyedülálló szülő: 8.409 dán korona (1.130 euró).

<p>Szegénységi küszöb: 812 euró</p> <p>Szegénységi arány: 10%</p>	<p>természetbeni juttatásokat ajánlanak fel, ha a személy bizonyos körülmények (betegség, munkanélküliség) miatt, ideiglenesen, hosszabb vagy rövidebb ideig kénytelen azokat a megfelelő anyagi eszközöket nélkülözni, amelyek a saját, illetve a családja szükségleteinek kielégítéséhez szükségesek. Differenciált összeg. Alanyi jog, egyéni megítélés szerinti elemmel.</p>			<p>keresniük. A folyósítást felfüggesztik, ha a kedvezményezett reális indok nélkül kivonja magát az aktívva tételi intézkedés alól, vagy ismételten nem jelenik meg egy munkahelyen az aktívva tétel keretében.</p>	<p>részére, és gyermektelen személyek részére ennek a legmagasabb összegnek a 60%-a.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • 25 évesnél fiatalabb, szülőkkel egy háztartásban élő személy: 2.616 dán korona (352 euró) • 25 évesnél fiatalabb, külön élő személy: 5.419 dán korona (728 euró) <p>Esetpéldák, tartalmazzák a gyermekgondozási segélyt (havi összegek):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Házaspár (>25) gyermek nélkül: 16.818 dán korona (2.260 euró) • Házaspár 1 gyermekkel (10 éves): 23.130 dán korona (3.108 euró) • Házaspár két gyermekkel (8+12 éves): 23.912 dán korona (3.213 euró) • Házaspár három gyermekkel (8+10+12 éves): 24.694 dán korona (3.318 euró) • Egyedülálló szülő, 1 gyermekkel (10 éves): 14.721 dán korona (1.978 euró) • Egyedülálló szülő, 2 gyermekkel (8+10 éves): 15.503 dán korona (2.083 euró)
---	--	--	--	--	--	--

<p>ÉSZTORSZÁG</p> <p>Szegénységi küszöb: 111 euró</p> <p>Szegénységi arány: 18%</p>	<p>Létminimum-ellátás (toimetulekutoetus).</p> <p>Differenciált összeg, amely minden állampolgár részére garantálja a jövedelemtámogatást.</p>	<p>Egyéni, azonban a háztartás összetételét is figyelembe veszik.</p>	<p>Havonta ítélik és újítják meg. Nincs korhatár.</p>	<p>Azok a munkaképes korú személyek, akik állás nélkül vannak, kötelesek regisztráltatni magukat a munkanélküli-hivatalban. A helyi önkormányzat megtagadhatja az ellátás folyósítását azok számára, akik munkaképesek és 18 éves és nyugdíjas kor közötti korban vannak, és se nem dolgoznak, se nem tanulnak, és ismételten reális indok nélkül megtagadják megfelelő állásajánlatok elfogadását vagy rehabilitációs, vagy oktatási programban való részvételt.</p>	<p>A létminimum-ellátást nemzeti szinten a kormány határozza meg.</p>	<p>A létminimum-ellátás havi összegei, amelyek tartalmazzák a gyermekgondozási segélyt olyan háztartásoknál, ahol nincs egyéb jövedelem:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Egyedülálló személy: 500 észt korona (32 euró) • Házaspár gyermek nélkül: 900 észt korona (58 euró) • Házaspár 1 gyermekkel: 1.600 észt korona (102 euró) • Házaspár két gyermekkel: 2.300 észt korona (147 euró) • Házaspár három gyermekkel: 3.150 észt korona (201 euró) • Egyedülálló szülő, 1 gyermekkel: 1.200 észt korona (77 euró) • Egyedülálló szülő, 2 gyermekkel: 1.900 észt korona (121 euró)
<p>FINLAND</p> 	<p>Toimeentulotuki.</p> <p>A szociális segély egyfajta utolsó menedék típusú segély. A segélyt akkor folyósítják, ha a személy (család)</p>	<p>Elvben egyéni jog; a háztartás (házas vagy együtt élő párok és kiskorú gyermek) helyzetét mint</p>	<p>Korlátlan. Nincs korhatár (a gyakorlatban azonban a szociális segélyt 18 év alatti gyermekek részére ritkán folyósítják, mivel az ő ellátásuk a szülők</p>	<p>Elsőként mindenkinek magáról kell gondoskodnia, és mindenkor meg kell próbálnia megfelelő jövedelmet biztosító állást szerezni,</p>	<p>Nemzeti szintű törvényben rögzítik.</p>	<p>A szociális segély havi alapösszegei a regionális differenciálásnak megfelelően:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Egyedülálló személy és egyedülálló szülő: 377,15 euró vagy 360,92 euró • Házaspár nélkül gyermek: 641,16 euró vagy 613,56 euró

<p>Szegénységi küszöb: 640 euró</p> <p>Szegénységi arány: 11%</p>	<p>ideiglenesen, hosszabb vagy rövidebb ideig a megélhetéshez szükséges elégséges anyagi eszközök nélkül marad.</p>	<p>egészet veszik figyelembe.</p>	<p>felelőssége.</p>	<p>feltéve, hogy az illető munkaképes.</p>		<ul style="list-style-type: none"> • 17 évesnél idősebb, a szüleivel egy háztartásban élő gyermek: 275,32 euró vagy 263,4 euró • 10-17 éves gyermek: 264,01 euró vagy 252,64 euró • 10 évesnél fiatalabb gyermek: 237,60 euró vagy 227,38 euró • Házaspár 1 gyermekkel (10 éves): 905,17 euró vagy 866,20 euró • Házaspár két gyermekkel (8, 12 éves): 1.142,77 euró vagy 1.093,58 euró • Házaspár három gyermekkel (8/10/12 éves): 1.342,21 euró vagy 1.346,22 euró • Egyedülálló szülő, 1 gyermekkel (10 éves): 641,16 euró vagy 613,56 euró • Egyedülálló szülő, 2 gyermekkel (8, 10 éves): 878,76 euró vagy 840,94 euró <p>Egyéb kiadások között, amelyek címén további szociális segély adható, szerepel többek között: az indokolt lakhatási költségek 93%-a, jelentős egészségügyi kiadások, gyermekek napközbeni ellátásának költségei és egyéb olyan költségek, amelyeket alapvetőnek ítélnék meg.</p>
---	---	-----------------------------------	---------------------	--	--	---

<p>FRANCIAORSZÁG</p> <p>Szegénységi küszöb: 730 euró</p> <p>Szegénységi arány: 15%</p>	<p>Revenu Minimum d'Insertion (RMI).</p> <p>A rászoruló számára biztosítani a minimális bevételt annak érdekében, hogy segítségével kielégíthessék alapvető igényeiket és hogy elősegítsék a nélkülözhető személyek szociális és szakmai integrációját. Differenciált összeg (a család helyzetét is figyelembe veszik). Alanyi jog, nem egyedi elbírálás alapján.</p>	<p>Egyéni jog. A család helyzetét figyelembe veszik (házaspár akár törvényes, akár együtt élő, gyermekek, felnőttek, 25 évesnél fiatalabb eltartottak).</p>	<p>Három hónap, amely három hónapos és egy év közötti időtartammal meghosszabbítható. 25 éves kortól kezdődő hatállyal; 25 év alatti személyek, akiknek gyermeket kell eltartaniuk, amely lehetséges, hogy még nem született meg.</p>	<p>Köteles képzésben, integrációban vagy foglalkoztatási tevékenységekben részt venni, integrációs szerződés alapján.</p>	<p>Nemzeti szintű rendelet. Nincs különbségtétel regionális alapon.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Egyedülálló személy: 417,88 euró • Háztartás gyermek nélkül: 626,82 euró • Egyedülálló szülő 1 gyermekkel: 626,82 euró • Egyedülálló szülő 2 gyermekkel: 752,18 euró • Házaspár 1 gyermekkel: 752,18 euró • Házaspár két gyermekkel: 877,54 euró • Házaspár három gyermekkel: 1.044,69 euró
<p>NÉMETORSZÁG</p> 	<p>Sozialhilfe.</p> <p>Lehetővé tenni a rendes életvezetést olyan személyek számára, akik a képtelenek</p>	<p>Egyén vagy önálló családi egység.</p>	<p>Korlátlan, ameddig a körülmények már nem teszik szükségessé. Nincs korhatár; kiskorúak saját jogon igényelhetik. 65 éves</p>	<p>Munkaképes korú személyek kötelesek a nekik felkínált munkát elvégezni, az ésszerűség keretein belül.</p>	<p>A Länder állapítja meg. A szabvány mértékek (Regelsätze) 282 euró és 297 euró között változnak a Land függvényében (2003. július 1-jei állapot).</p>	<p>Átlagszükségletek a létminimum forrásokra nyújtott segély keretében (Hilfe zum Lebensunterhalt) – szabvány összeg (Regelsatz), egyszeri ellátások (einmalige Leistungen), speciális szükségletek címén nyújtott kiegészítő ellátások</p>

<p>Szegénységi küszöb: 791 euró</p> <p>Szegénységi arány: 11%</p>	<p>magukról gondoskodni, és olyan helyzetbe hozni őket, hogy szociális segély nélkül, önállóan tudjanak élni. Differenciált összeg. Alanyi jog, nem egyedi elbírálás alapján.</p>		<p>kortól az alapforrások garantálásáról szóló törvény értelmében ezt az ellátást kell igényelni a létminimum források céljára nyújtott segély helyett.</p>		<p>A létminimum források céljára nyújtott segély (Hilfe zum Lebensunterhalt) feltétlenül tartalmazza az ételmyszer, szállás, ruházat, személyes higiénia, háztartási eszközök, fűtés és a napi életvitel és személyes szükségletek költségeit. A napi életvitel és a személyes szükségletek, a háztartási eszközök, ételmyszer és a háztartási energia fedezésére nyújtott rendszeres segélyeket szabvány mértékek alapján nyújtják. Vannak továbbá rendszeresen nyújtott segélyek a lakhatás és a fűtés teljes költségének fedezésére és további egyszeri ellátások (einmalige Leistungen). Speciális szükségletek címén nyújtott kiegészítő ellátások.</p>	<p>(Mehrbedarfszuschlag) egyedülálló szülők esetében – a régi Länder- ben (2003. július 1-je óta) a lakhatási költségek figyelembe vétele nélkül.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Egyedülálló személy: 342 euró • Házaspár gyermek nélkül: 618 euró • Házaspár egy gyermekkel (10 éves old): 848 euró • Házaspár két gyermekkel (8 és 12 éves): 1.078 euró • Házaspár három gyermekkel (8, 10 és 12 éves): 1.308 euró • Egyedülálló szülő egy gyermekkel (10 éves): 572 euró • Egyedülálló szülő 2 gyermekkel (8 és 10 éves): 920 euró
<p>ÍRORSZÁG</p> <p>Szegénységi küszöb: 661 euró</p> <p>Szegénységi arány: 21%</p>	<p>Kiegészítő jóléti segély.</p> <p>A kiegészítő jóléti segély biztosítja a heti alapjövedelmet azok részére, akiknek kevés vagy semmilyen anyagi eszközük nincs. Ráadásul sürgős vagy rendkívüli körülmények esetén átalányösszegek is folyósíthatók. Differenciált összeg. Törvényben biztosított jogosultság a heti alapsegélyre, amennyiben az általános követelményeknek megfelel. Az átalányösszegek és házbérre vagy jelzálogtörlesztés céljára nyújtott heti kiegészítések folyósítása egyéni elbírálás alapján történik.</p>	<p>A segély alapösszegét az egyén részére folyósítják, a felnőtt és gyermek korú eltartottakra vonatkozó pótlékokkal.</p>	<p>Korlátlan. Általában 18 éves kortól folyósítják.</p>	<p>Teljes munkaidőben foglalkoztatott vagy oktatásban részt vevő emberek által általában nem vehető igénybe. Nem vehetik igénybe olyan emberek, akik munkaügyi vitában vesznek részt, de eltartott családtagjaik részére folyósítható.</p>	<p>Az alapösszeg szintjét országos szinten a kormány központilag határozza meg. Nincs különbségtétel regionális alapon.</p>	<p>Alapvető minimumsegély (havi mértékek):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Egyedülálló szülőszemély: 584 euró • Házaspár gyermek nélkül: 987 euró • Házaspár egy gyermekkel: 1.060 euró • Házaspár két gyermekkel: 1.133 euró • Házaspár három gyermekkel: 1.206 euró • Egyedülálló szülő egy gyermekkel: 657 euró • Egyedülálló szülő két gyermekkel: 730 euró <p>Minden gyermekkorú eltartottat egyenlően kezelnek. 16,80 euró hetente, életkortól függetlenül.</p>

<p>OLASZORSZÁG</p> <p>Szegénységi küszöb: 587 euró</p> <p>Szegénységi arány: 19%</p>	<p>“Minimo Vitale” vagy “Reddito minimo” (jövedelemtámogatás).</p> <p>Olyan segély, ami megvalósítja az állami források átruházását olyan állampolgárok javára, akiknek valóban nincs munkájuk és egy bizonyos meghatározott szintet elérő jövedelmük (ami megfelel egy elméleti létminimum szintjének). Differenciált összeg a család összetételétől és attól az alapvető minimális jövedelemösszegtől függően, amelyet a régió, az önkormányzatok és a helyi egészségügyi központok megállapítottak. Alanyi jog, nem egyedi elbírálás alapján.</p>	<p>Minden rászoruló állampolgár, aki az egyéni gazdasági források hiányában szükséghelyzetben van.</p>	<p>Limitált, a rászorultság időtartamának függvényében lehetőség van a meghosszabbítására. Nincs korhatár; kivéve a Campania régiót, amely a kiskorú árvák részére nyújtott természetbeni juttatásokat szabályozza.</p>	<p>A kedvezményezett köteles tevékenységekben részt venni, hogy saját helyzetét javítsa.</p>	<p>A régiók határozzák meg. Jelentős regionális differenciáltság.</p>	<p>A mértékeket a régiók határozzák meg (nincs információ a helyi önkormányzatok és helybeli egészségügyi központok által folyósított ellátásokról):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Egyedül élő személyek: min. 232 euró, max. 269 euró • 2 személy: min. 338 euró, max. 542 euró • 3 személy: min. 440 euró, max. 697 euró • 4 személy: min. 542 euró, max. 852 euró • 5 személy: min. 594 euró, max. 914 euró <p>Az Aoste Völgyben és a független Trente megyében az összegeket lakbérre, fűtésre és egyéb általános költségekre nyújtott segéllyel egészítik ki.</p>
<p>LETTORSZÁG</p> <p>Szegénységi küszöb: 101 euró</p> <p>Szegénységi arány: 16%</p>	<p>Garantált jövedelemtámogatási ellátás (Pabalsts garanteta minimala ienakuma limena nodrošinašanai).</p> <p>A minimális szintű jövedelem biztosítása a nélkülöző családok minden családtagja számára, amelyek jövedelemszintje alacsonyabb, mint a Miniszterek Kabinetje megállapított. Az igénylő akkor jogosult az ellátásra, ha megfelel a törvény által előírt követelményeknek és a jövedelmére és anyagi eszközeire vonatkozó (vagyon-) vizsgálatnak. Az ellátást készpénzben vagy természetben</p>	<p>Lettország állampolgárai; állampolgársággal nem rendelkezők és olyan külföldiek, akik személyes azonosító kódot kaptak, kivéve olyan személyek, akik ideiglenes tartózkodási engedélyt kaptak.</p>	<p>3 hónapos időszakra nyújtják, ami évente legfeljebb egy 9 hónapos időszakra meghosszabbítható. Nincs korhatár.</p>	<p>Munkaképes, munkanélküli kedvezményezettek kötelesek nyilvántartásba vetetni magukat az állami Munkaügyi szolgálatnál, kötelesek munkát keresni és a megfelelő állásajánlatokat elfogadni. A kedvezményezettek kötelesek együttműködni a szociális munkásokkal annak érdekében, hogy megoldják a helyzetüket.</p>	<p>A kormány állapítja meg. A helyi önkormányzatok folyósíthatnak ennél nagyobb összegeket is, amennyiben a költségvetésük megengedi.</p>	<p>Legmagasabb összegek (olyan kedvezményezetteknek, akiknek a családi pótlékon kívül nincs jövedelmük):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Egyedülálló személy: 18,00 lett lat (28 euró) • Házaspár gyermek nélkül: 36,00 lett lat (55 euró), egy gyermekkel: 48,00 lett lat (74 euró), 2 gyermekkel: 56,80 lett lat (87 euró), 3 gyermekkel: 67,20 lett lat (103 euró) • Egyedülálló szülő: egy gyermekkel: 30,00 lett lat (46 euró), 2 gyermekkel: 38,80 lett lat (59 euró)

	nyújtják. A garantált minimum jövedelem ellátást a Miniszterek Kabinetje által meghatározott összeg (18 lett lat (28 euró)) és a személyek jövedelme közötti különbség alapján számítják ki.					
LITVÁNIA Szegénységi küszöb: 94 euró Szegénységi arány: 17%	Szociális ellátás (Szociálisine pašalpa). Differenciált összeg.	Családok (beleértve az egyedülálló személyeket) jogosultak a szociális ellátásra.	Három hónapig nyújtják. A szociális ellátás meghosszabbítható (korlátlan számú esetben), ha a körülmények változatlanok. Nincs korhatár.	Olyan munkaképes korú személyek, akik állás nélkül vannak, kötelesek regisztrálni magukat a Munkaügyi hivatalban, és hajlandónak kell lenniük dolgozni, képzésben vagy átképzésben részt venni. A Foglalkoztatási Hivatal által támogatott állás, képzés, állami feladatok vagy közmunka visszautasítása a szociális ellátás folyósításának felfüggesztését vonhatja maga után.	A központi kormány határozza meg, a fogyasztói kosár árai alapján.	Havi összegek olyan háztartások számára, amelyeknek nincs egyéb jövedelme: <ul style="list-style-type: none"> Egyedülálló személy: 121,50 litván litas (35 euró) Házaspár gyermek nélkül: 243,00 litván litas (70 euró) Házaspár 1 gyermekkel (10 éves): 364,50 litván litas (106 euró) Házaspár két gyermekkel (8, 12 éves): 486,00 litván litas (141 euró) Házaspár három gyermekkel (8, 10, 12 éves): 620,00 litván litas (180 euró) Egyedülálló szülő, 1 gyermekkel (10 éves): 243,00 litván litas (70 euró) Egyedülálló szülő, 2 gyermekkel (8-10 éves): 364,50 litván litas (106 euró)
LUXEMBURG Szegénységi küszöb: 1198 euró Szegénységi arány: 12%	Revenu Minimum Garanti. Biztosítani az anyagi eszközöket egy rendes életszínvonalhoz és a szakmai és szociális integrációhoz. A garantált minimum jövedelem lehet egy integrációs segély vagy kiegészítő segély, amelynek célja, hogy kompenzálja a garantált minimum jövedelem legmagasabb összegei és a háztartás összes forrásai közötti különbséget. Alanyi jog, nem egyedi elbírálás alapján.	Egyéni jog, de családi pótlékok is vannak.	Korlátlan. 25 éves kortól; kivételek az olyan személyek, akik nem munkaképesek vagy akik gyermeket vagy mozgáskorlátozott személyt gondoznak.	Késznek kell lenniük az aktív vá tételi intézkedésekben való részvétellel.	Nemzeti szinten. Politikai döntés alapján, a szociális minimálbér és a minimál nyugdíj függvényében (salaire social minimum) rögzítik.	Az összegek a családi pótlékot nem tartalmazzák: <ul style="list-style-type: none"> Egyedülálló személy: euró 999,35 Házaspár gyermek nélkül: 1.499,05 euró Házaspár 1 gyermekkel (10 éves): 1.589,99 euró Házaspár 2 gyermekkel (10, 12 éves): 1.680,93 euró Házaspár 3 gyermekkel (8, 10 és 12 éves): 1.771,87 euró Egyedülálló szülő egy gyermekkel (10 éves): 1.090,29 euró Egyedülálló szülő 2 gyermekkel (10 és 12 éves): 1.181,23 euró

<p>MALTA</p> <p>Szegénységi küszöb: 420 euró</p> <p>Szegénységi arány: 15%</p>	<p>Szociális segély (Għajjuna Soċjali).</p> <p>Alanyi jog nem járulékalapú differenciált ellátásra, amelynek célja, hogy biztosítsa a minimum jövedelem azok számára, akik nem képesek eltartani magukat.</p>	<p>A családfenntartó.</p>	<p>Korlátlan. 18-tól 60 éves korig.</p>	<p>A segélyben részesülők kötelesek megfelelő munkát keresni.</p>	<p>A parlament rögzíti, a minimálbér alapján.</p>	<p>Havi összegek, egyéb jövedelemmel nem rendelkező háztartásoknak:</p> <ul style="list-style-type: none"> Egyedülálló szülő : 136,74: máltai líra (320 euró) Házaspár gyermek nélkül: 151,95 máltai líra (357 euró) Házaspár 1 gyermekkel: máltai líra (392 euró) Házaspár 2 gyermekkel: 167,15 máltai líra 182.36 (428 euró) Házaspár 3 gyermekkel: 197,57 máltai líra (464 euró) Egyedülálló szülő, 1 gyermekkel: 151,95 máltai líra (357 euró) Egyedülálló szülő, 2 gyermekkel: 167,15 máltai líra (392 euró)
<p>HOLLANDIA</p> <p>Szegénységi küszöb: 693 euró</p> <p>Szegénységi arány: 11%</p>	<p>Algemene Bijstand.</p> <p>Pénzügyi segélyt biztosítani minden állampolgár számára Hollandiában, aki nem tudja előteremteni a saját maga és családja ellátásához szükséges kiadások fedezetét, vagy ezt nem kielégítő mértékben tudja csak megtenni, vagy akit ilyen helyzet fenyeget. A segély célja újra elérni azt a helyzetet, amelyben az igénylő ismét önállóan meg tudja keresni a megélhetéshez szükséges összeget. Nemzeti normákat hoztak létre. Azonkívül a helyi önkormányzatok is nyújthatnak egyéb segélyeket.</p>	<p>Elvben egyéni jog; a háztartások fenntartására nyújtott segélyt az egyik szülő jogcímén, családi pótlékként folyósítják; kérésre a segélyösszeg felét bármelyik szülő megkaphatja.</p>	<p>Korlátlan. 18 éves kortól. 21 vagy 22 éves emberek kevesebbet kaphatnak, ha az önkormányzat úgy ítéli meg, hogy a teljes ellátás folyósítása a foglalkoztatás anyagi vonzerejét gyengítené. A 21 évesnél fiatalabb személyek esetében az összeg a gyermekgondozási segélyösszegek függvénye. Ha ezen fiatal személyek számára magasabb megélhetési költségek szükségesek, a szülők kötelesek róluk gondoskodni. Ha a szülői segítség lehetetlen, a kiegészítő segély igényelhető a különleges segély rendszerben.</p>	<p>Az embereknek minden tőlük telhetőt meg kell tenniük, hogy eltartsák magukat. Minden kedvezményezett köteles munkát keresni, elfogadni a megfelelő felkínált állást és regisztráltatnia kell magát a Foglalkoztatási Hivatalban. Ha az igénylő nem hajlandó együttműködni a cselekvési tervvel, a szociális szolgálatok szankciókat alkalmazhatnak (az ellátás felfüggesztése vagy teljes megvonása).</p>	<p>A szociális segélyezésről szóló nemzeti törvény szabályozza (Algemene bijstandswet, Abw), amely részletezi a havonta folyósítandó. A szabvány mértékek a minimálbér nettó összegéhez kapcsolódnak.</p>	<p>Havi nettó szabvány összegek (a családi pótlékokat nem tartalmazza) 21 és 65 éves kor közötti személyek részére:</p> <ul style="list-style-type: none"> Házaspárok/élettársak gyermekkel vagy anélkül: 1.103,34 euró Magányos szülők: 772,34 euró Egyedülálló személyek: 551,67 euró <p>Ezenkívül a fenti mértékek 8%-át fizetik nyaralási segélyként. Egyedülálló személyek és magányos szülők további segélyt kaphatnak az önkormányzattól legfeljebb 220,67 euró összegig.</p>
<p>LENGYELORSZÁG</p> <p>Szegénységi küszöb: 145 euró</p> <p>Szegénységi arány: 15%</p>	<p>Szociális segély (Opieka społeczna).</p> <p>A célja, hogy lehetővé tegye az emberek és családok számára olyan problémák kezelését, amelyeket saját forrásaikból nem tudnak megoldani. Alanyi jog és egyedi</p>	<p>Állandó lakosok.</p>	<p>Állandó segély (alanyi jogon) vagy időszakos segély (egyéni megítélés szerinti jog). 18 éves kortól.</p>	<p>Minden munkaképes személy köteles munkát vállalni, képzésben, vagy szociális-szakmai integrációban részt venni és regisztráltatni magát a munkaügyi hivatalban, kivéve azokat a személyeket, akik</p>	<p>Nemzeti szinten a kormány határozza meg.</p>	<p>Havi állandó segély (Zasiłek Stały): min. 30 lengyel zloty (6,26 euró), max. 418 lengyel zloty (87 euró).</p> <p>Havi időszakos segély (Zasiłek Okresowy): min. 20 lengyel zloty (4,17 euró), max. 418 lengyel zloty (87 euró).</p>

	megítélés szerinti jogosultság (egyéb ellátások). Differenciált és rögzített összeg.			mozgáskorlátozott gyermek ellátása miatt az állandó segélyre jogosultak. Az időszakos segélyt anyagi problémák vagy például munkanélküliség vagy krónikus betegség vagy fogyatékoság esetén nyújthatják.		
<p>PORTUGÁLIA</p> <p>Szegénységi küszöb: 414 euró</p> <p>Szegénységi arány: 20%</p>	<p>Szociális kiegészítő jövedelem (Rendimento szociális de inserção).</p> <p>Ellátás a nem járulékos alapú rendszerben és szociális integrációs programban, amelynek célja biztosítani, hogy az egyének és családtagjaik elégséges forrásokban részesüljenek az alapszükségleteik kielégítéséhez, ezzel ugyanakkor elősegíteni fokozatos szociális és szakmai integrációjukat. Differenciált összeg. Alanyi jog.</p>	18 éves vagy ennél idősebb személyek vagy 18 évesnél fiatalabbak, feltéve, ha kiskorú gyermekük van és anyagilag a családtól függenek vagy, nők esetében, ha állapotosak.	12 hónap, amennyiben a jogi feltételeknek bizonyítottan megfelelnek. 18 éves vagy ennél idősebb kor, vagy 18 évesnél fiatalabb, ha a személynek kiskorú eltartott gyermeke van vagy terhesség esetén.	Hajlandónak kell lenni munkát vállalni, valamint szakmai képzésben és integrációs tevékenységben részt venni. 18 és 30 éves kor közötti személyek kötelesek regisztrálni magukat a munkanélküli-központban.	Nemzeti szinten rögzítik. Nincs különbségtétel regionális alapon. A segélynek el kell érnie a nem hozzájárulás alapú szociális nyugdíj összegének legalább 5%-át, ami 151,84 euró.	<ul style="list-style-type: none"> Egyedülálló személy: 151,84 euró Házaspár: 303,68 euró Háztartás három felnőttel: 409,97 euró Egyedülálló szülő, egy gyermekkel: 227,76 euró Egyedülálló szülő, két gyermekkel: 303,68 euró Házaspár egy gyermekkel: 379,60 euró Házaspár két gyermekkel: 455,52 euró Házaspár három gyermekkel: 546,62 euró
<p>SZLOVÁKIA</p> <p>Szegénységi küszöb: 145 euró</p> <p>Szegénységi arány: 21%</p>	<p>Ellátás anyagi szükséghelyzetben Need (Dávka v hmotnej núdži).</p> <p>Nem járulékos alapú ellátás, amelynek célja, hogy biztosítsa a minimum jövedelmet azok számára, akik képtelenek megkeresni létfenntartásuk alapvető költségeit. Differenciált összeg, a háztartás tagjainak létszáma alapján. Alanyi jog, nem egyedi elbírálás alapján.</p>	Egyének és háztartások (családok).	Az ellátást az állam folyósítja 24 hónapon keresztül, azt követően az önkormányzatok. Nincs korlát.	Munkaképes és munkaképes korú igénylők kötelesek elfogadni a felkínált megfelelő munkát, képzést vagy kisebb közösségi szolgálatot és regisztrálniuk kell magukat a Munkaügyi és Szociális és Családügyi Hivatalban, annak érdekében, hogy anyagi szükséghelyzetben a magasabb összegű ellátást kapják.	A létminimumot (Životné minimum) nemzeti szinten a parlament állapítja meg, a kiigazítást a Munkaügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium hajtja végre. A nehéz anyagi helyzetbe került személy részére szükséges minimális jövedelemtámogatásnak tekintik. Napi egy meleg étel, a szükséges ruházat és szállás költségét fedezi. Az anyagi szükséghelyzetben adott ellátás összege továbbá figyelembe veszi a minimálbér összegét.	A havi maximum összegek tartalmazzák a gyermekgondozási segélyt olyan háztartások esetén, amelyeknek nincs egyéb jövedelme: <ul style="list-style-type: none"> Egyedülálló személy: 4.130 szlovák korona (102 euró) Házaspár gyermek nélkül: 7.310 szlovák korona (181 euró) Házaspár 1 gyermekkel (10 éves): 8.190 szlovák korona (203 euró) Házaspár két gyermekkel (8, 12 éves): 8.740 szlovák korona (217 euró) Házaspár három gyermekkel (8, 10, 12 éves): 9.290 szlovák korona (230 euró) Egyedülálló szülő, 1 gyermekkel (10 éves): 5.590 szlovák korona (139 euró) Egyedülálló szülő, 2 gyermekkel (8, 10 éves): 6.140 szlovák korona (152 euró)

<p>SZLOVÉNIA</p> <p>Szegénységi küszöb: 348 euró</p> <p>Szegénységi arány: 11%</p>	<p>Szociális pénzügyi segély (denarna szociálisna pomoc). Pénzügyi segélyt nyújtani egyének és családok számára, akik rajtuk kívül álló okokból átmenetileg képtelenek biztosítani az alapvető létminimumhoz szükséges anyagi eszközöket a törvényben meghatározott kritériumok szerint. A Szociális Munkacentrum nyújthat Szociális pénzügyi segélyt, hogy segítsen enyhíteni azoknak az embereknek átmeneti anyagi nehézségeit, akik nem rendelkeznek az elégséges létminimum eszközeivel.</p>	<p>Minden állandó lakos és azok a személyek, akik a Szlovéniai Köztársaság által ratifikált nemzetközi megállapodások alapján erre jogosultak.</p>	<p>A szociális pénzügyi segély az első folyósításkor nem haladhatja meg a 3 hónapot. Meghosszabbítása esetén (korlátlan számú hosszabbítás lehetséges, amennyiben a körülmények változatlanok) legfeljebb 6 hónap lehetséges. Ha a személy kora, állapota, betegség /mozgáskorlátozottság, vagy egyéb fontos körülmény esetén, és ha az igénylő szociális helyzetének javulása nem várható, az ellátás legfeljebb 12 hónapig folyósítható. A segélyt folyósíthatják 18 évesnél idősebb egyedülálló személyek részére is, akik nem házasok, sem élettársuk és gyermekük nincs. Nincs egyéb életkorra vonatkozó feltétel.</p>	<p>Elvben mindenki köteles magáról gondoskodni munkavégzés révén. A segély folyósítása előtt egy aktív foglalkoztatási programban való részvételt mérlegelni kell. A jogosultság összeköthető a Szociális Munkaügyi Központtal kötött szerződéssel. A szociális pénzügyi segélyt nem folyósítják, ha az igénylő megtakarított pénze vagy vagyona meghaladja az országos minimálbér 24-szeresét, ami 111.484 szlovéniai tolar (467 euró)</p>	<p>Nemzeti szinten (nincs különbségtétel regionális alapon.). A szociális pénzügyi segély mértéke a minimális alapjövedelemhez kapcsolódik (minimalni dohodek), amelyet a szociális védelemről szóló törvénnyel (Zakon o socialnem varstvu) összhangban évente egyszer határoznak meg és módosítanak.</p>	<p>A szociális pénzügyi segély havi összegei olyan háztartások esetén, ahol nincs egyéb jövedelem:</p> <ul style="list-style-type: none"> Egyedülálló személy: 45.524 szlovéniai tolar (191 euró) Házaspár gyermek nélkül: 77.391 szlovéniai tolar (324 euró) Házaspár 1 gyermekkel: 91.048 szlovéniai tolar (382 euró) Házaspár két gyermekkel: 104.705 szlovéniai tolar (439 euró) Házaspár 3 gyermekkel: 118.362 szlovéniai tolar (496 euró) Egyedülálló szülő, 1 gyermekkel: 72.838 szlovéniai tolar (305 euró) Egyedülálló szülő, 2 gyermekkel: 86.496 szlovéniai tolar (363 euró)
<p>SPANYOLORSZÁG</p> <p>Szegénységi küszöb: 544 euró</p> <p>Szegénységi arány: 19%</p>	<p>Ingreso mínimo de inserción vagy Renta mínima. Kézpénzellátások eszközével legyőzni a szegénységet, az alapvető létszükségletek biztosításáért. Differenciált összeg. Alanyi jog, nem egyedi elbírálás alapján, néha a költségvetési eszközök függvényében.</p>	<p>Elszigetelődött emberek vagy önálló családi egységek.</p>	<p>Általában 12 hónap; lehetséges a hosszabbítás. 25 és 65 éves kor között; a 25 év alattiak vagy mozgáskorlátozottak jogosultak.</p>	<p>Munkaképesnek kell lennie. A kedvezményezettnek részt kell vennie egy személyre szabott reintegrációs programban.</p>	<p>Az autonóm közösségek (Comunidades Autónomas) állapítják meg. Fontos a különbségtétel a 180 euró és 228 euró közötti ellátások, a családtagok utáni kiegészítések és a hozzájutási feltételek között.</p>	<p>Az összeg függ:</p> <ul style="list-style-type: none"> Az autonóm közösségektől (Comunidades Autónomas). Az eltartott hozzátartozóktól. A költségvetési forrásoktól.
<p>SVÉDORSZÁG</p> <p>Szegénységi küszöb: 709 euró</p>	<p>Ekonomiskt bistånd. A szociális segély egy utolsó menedék típusú segély. Akkor nyújtják, ha a személy (vagy a család) átmenetileg (rövidebb vagy hosszabb időszakon át)</p>	<p>Elvben egyéni jog. Az egész háztartás (házasok vagy élettársak kiskorú gyermekkel) helyzetét mint egészet veszik</p>	<p>Korlátlan, ameddig a körülmények szükségessé teszik. A segélyt a család mint egész részére folyósítják, mindaddig, amíg, a szülők kötelesek a gyermekről gondoskodni.</p>	<p>Mindenki köteles saját magáról gondoskodni, és mindenkor keresnie kell munkalehetőséget, amennyiben munkaképes.</p>	<p>A nemzeti és a helyi szint kombinációja. Egyes kiadások tekintetében a kormány és a parlament évente határozza meg az összeget. Egyéb esetekben az önkormányzatoknak kell a költségeket fedezniük, ha azok reális mértékűek.</p>	<p>Havi összegek, amelyek az élelmiszer, a ruházat és lábbeli, játék és kikapcsolódás, fogyóeszközök, egészségügyi és higiéniai kiadások, valamint a napi újságok költségeit és a telefon és televízió díját fedezik:</p> <ul style="list-style-type: none"> Egyedülálló személy: 2.650 svéd korona (290 euró) Házaspár: 4.840 svéd korona (529 euró)

Szegénységi arány: 9%	a megélhetéshez szükséges elégséges anyagi eszközöket nélkülözni kénytelen.	figyelembe.	Nincs egyéb életkorra vonatkozó feltétel.			<ul style="list-style-type: none"> Gyermekek (életkortól függően): min. 1.470 svéd korona (161 euró), max. 2.440 svéd korona (267 euró) <p>A háztartások közös kiadásaira még egy speciális összeget hozzátesznek a háztartás méretétől függően. Esetpéldák (egész összegek):</p> <ul style="list-style-type: none"> Egyedülálló személy: 3.370 svéd korona (369 euró) Házaspár gyermek nélkül: 5.640 svéd korona (617 euró)
-----------------------	---	-------------	---	--	--	---

<p>EGYESÜLT KIRÁLYSÁG</p> <p>Szegénységi küszöb: 749 euró</p> <p>Szegénységi arány: 17%</p>	<p>Minimum jövedelem.</p> <p>Adófinanszírozási rendszer, amellyel pénzügyi segítséget nyújtanak olyan emberek számára, akik nem teljes munkaidőben dolgoznak (16 óra vagy ennél több az igénylő, és 24 óra vagy ennél több az igénylő partnere esetében), akiknek nem kötelező regisztráltatni magukat munkanélküliként és akiknek a jövedelme minden forrást beszámítva nem éri el a meghatározott minimum szintjét.</p> <p>Differenciált összeg.</p>	<p>A segílyt az egyén kapja, aki igényelheti a partner és a háztartásban élő bármelyik eltartott gyermek nevében.</p>	<p>Korlátlan.</p> <p>Általában 18 éves kortól. Különleges körülmények között 16 és 17 éves személyek is jogosultak lehetnek.</p>	<p>Személyes tanácsadási találkozik látogatása kötelező. A munkaképes személyek a munkát keresőknek járó segílyre jogosultak inkább, mint jövedelem-támogatásra.</p> <p>Az igénylő és a partnere (ha van ilyen) tőkéjének összege, amelybe a lakás céljára szolgáló ingatlan nem számít bele, a 60 évesnél fiatalabbak esetében nem haladhatja meg a 8.000 angol fontot (11.852 euró), a 60 évnél idősebbek esetében a 12.000 angol fontot (17.778 euró) és ápolási otthonban lévő igénylők esetén a 16.000 angol fontot (23.704 euró).</p>	<p>A kormány határozza meg nemzeti szinten. Nincs regionális differenciálás.</p>	<p>Havi összegek (heti összegek átszámítva), amelyek tartalmazzák a családi pótlékot, ha az adott esetben jár. A teljes lakhatási ellátást és a tanácsai adótámogatást tartalmazza a család típusára és méretére vonatkozó helyi önkormányzati díjak tekintetében:</p> <ul style="list-style-type: none"> Egyedülálló 25 éves személy: 472,81 angol font (700 euró) Házaspár, gyermek nélkül: 623,18 angol font (923 euró) Házaspár, 10 éves gyermek: 895,01 angol font (1.326 euró) Házaspár, 2 gyermekkel, 8 és 12 éves: 1.111,59 angol font (1.647 euró) Házaspár, 3 gyermekkel 8, 10 és 12: 1.296,97 angol font (1.921 euró) Magányos, 18 évesnél idősebb szülő, 10 éves gyermekkel: 742,04 angol font (1.099 euró) Magányos, 18 évesnél idősebb szülő 2 gyermekkel, 8 és 10 évesek: 957,32 angol font (1.418 euró)
--	---	---	--	---	--	--

Források: a szegénységre vonatkozó adatok esetében az Eurostat (referenciaév: 2001); a minimum jövedelmi rendszerekről szóló információk esetében a MISSOC:

http://europa.eu.int/comm/employment_social/social_protection/missoc_en.htm